

TAĀ KAĀ~INY OBCHODNĀ• ...

PondĀ~lĀ-, 16 kvĀ~ten 2016

Je sobota, hladové dítka, má vnuĀ•ka KateĀ™ina, spinká o víkendu skoro do poledne, tak já dopoledne si došel zůšlechtit svĀ~j zbylý vlas. Mimo jiné – za pouhé ostĀ™ihání vlasĀ~ a zástĀ™ih vousĀ~ bez jakéhokoliv pouĀ~žití kosmetiky, jsem poplatil pĀ™esně tĀ™i návštĀ~vy u lékaĀ™e. Tak nevím, co teĀ• s tím budu dĀ~lat, zarostlý chodit ne takovejch strašnejch penĀ~z pro dĀ~chodce...

Jedu dál do megamarketu Globus v Trmicích. Nakoupil jsem cosi poĀ~ivatin, s tím zdraĀ~ováním to milí obchodníci dost pĀ™ehnali a teĀ• tedy zas silně zlevĀ~ujou – 400gr KateĀ™iny oblíbených špaget za 4.50 KĀ•, to docela jde, m uĀ~ taky kleslo na pĀ™edvĀ~nou cenu. Ale o tom jsem mluvit nechtĀ~l, doplácám se k pokladnĀ~ a pĀ™ede mnou dva 30korunoví dĀ~chodci, já tedy dĀ~chodce jsem uĀ~ pár let taky. Košík maj naloĀ~en poĀ~ivatinami a dalšími vĀ~cmi spotĀ™ebního charakteru tak, Ā~e oba ti nebozí Ā~lenové lidského rodu a Ā~eského národa jej dotáhli k pokladnĀ~ jen s vypĀ~tím všech svých posledních sil. Jestli to mají pro dĀ~ti, tak fakt musí mít doma celou Klabzubovu jedenáctku a pytel vnuĀ~at k tomu. A teĀ• to všechno vyloĀ~it a zase naloĀ~it... A za mnou si dva výrostci hlasitĀ~ šeptají: stála ta flaška ? Druhej - 390 korun... A oba zvĀ~daví, co se teĀ• bude odehrávat. Musím odboĀ~it – tuhle krásnou recesí v Globusu pĀ™edvĀ~jí študentští výtrĀ~níci tak 17 let, tĀ™eba. ProstĀ~ najdou obĀ~Ā, která plnej košík a jsou u nĀ~j dva, nejlépe starší manĀ~elské páry. A tĀ~m do košíku v nestĀ™eĀ~ený okam pĀ™istrĀ~í flašku toho nejdraĀ~ého koĀ~aku, kterej v krámĀ~ mají. No a pak se u pokladny baví reakcemi, jak r sebe lidi Ā™vou, hlavnĀ~ ty tlusté manĀ~elky v letech dĀ~lají dost bengál - nĀ~co jako o starým voĀ~ralovi, kterej okrádá rodin on se pochopitelnĀ~ brání a obĀ~as je tam s tím docela sranda. Já se na nĀ~ nenaštvávám, uĀ~ jsem na to stár a chápu ty drobné radosti Ā~ivota mladších a nĀ~kdy se bavím i já. Sem holt taky podobná povaha a recesisti se mi líbí. Vo nic nejde, oni to platit nemusí, samozĀ™ejmĀ~, Ā™ekne Ā~e se spletl a nebo mu to fakt nĀ~kdo strĀ~il do koší VĀ~dycky si tam Ā™íkám, jak je moĀ~né, Ā~e ve znaĀ~né vĀ~tšinĀ~ pĀ™ípadĀ~ (dycky) se z docela pĀ~kné a pĀ™íje Ā~eny se smyslem pro humor se stane po letech vošklivá, protivná, tlustá a trvale se nasírající megera. Ale takovej je asi normální vývoj Ā~lovĀ~ka, resp. ne Ā~lovĀ~ka, ale Ā~eny. Ale pak uĀ~ to fakt není ta hezĀ~í poloviĀ~ka lidstva, v pĀ™ípadĀ~, mé milé dámy. Ovšem jak se Ā~enská vdá, pak je jí ouplnĀ~ jedno jak vypadá, a jak se chová a strašnĀ~ se díví, Ā~e se na ní potom ten její chlap vykašle a jde za tou mladou a pĀ™íjemnou, a se smyslem pro humor. A uplyne pár chvil, a je to zase samé. Jo jo... A navíc nĀ~kdy taky ta mluva tĀ~ch meger na veĀ™ejnosti, místní chlap dlaĀ~diĀ~ by se za to hluboce stydĀ~l. Seš vĀ~l, vole, proĀ• si nedal chleba do do igeliĀ~áku, kdoví kdo na to sahal. Kdo sahal kdysi na ní, to je vĀ~c druhá. Ovšem u téhle dvojice mĀ~li mladíci smĀ~lu (a já taky), celej nákup byl vyloĀ~en na pás i s tou drahou fládĀ~rou, klidnĀ~ ji tito sociální pĀ™ípadí zaplatili a vypadli s tím z krámu. Tak jsme mĀ~li všichni dohromady po Ā~íĀ~kách. Tak si Ā™íkám, buĀ• jim je to jedno, penĀ~z mají dost a nebo uĀ~ jsou oba dva t senilní, Ā~e si nic nepamatují. Flaška za tĀ™ináct návštĀ~v u doktora, no a co? Za ty prachy to furt eštĀ~ docela jde. A zejtra tĀ™eba budou jeĀ~et svornĀ~ oba dva u doctora, kam si pĀ~jdou pro Paralen nebo nĀ~co podobného, jací sou strašný chudáci. JeštĀ~ k tĀ~m mladíkĀ~m, my jsme nebyli za mlada lepší, kamarád Jindra - asi tak v tĀ~chto letech - mĀ~l perfektnĀ~ natrénovaj jeden figl. Spousta lidí si moĀ~ná pamatujete, Ā~e se onehdy prohlĀ~ela kaĀ~dá flaška piva, jestli obsah není kalný. TakĀ~e on (navíc vysoké a nepĀ™ehlédnutelné postavy) ve frontĀ~ pĀ™ed pokladnou vytáhl z košíku láhev, zvednul ke stropu proti svĀ~tlu a toĀ~il s ní, tak dlouho aĀ~ ho všichni všimli. A došlo k tomu, Ā~e mu najednou láhev z ruky vypadla. Bylo pomalu slyšet, jak v davu okolo zašumĀ~l adrenalin. No, jenĀ~e on se sehnul a pár centimetĀ™íkĀ~ nad zemí jí chytil a uloĀ~il velice opatrnĀ~ do košíku. A ani nemrknul. Ovšem všichni okolo jen udĀ~lali uff, jak jim odlehlo. Jo, to byla jeho prioritní zábava. Dokonce pĀ™i tom jednom jeho ekvilibristickém vystoupení nĀ~jaká baba s sebou sekla u pokladny natvrdo a musela jí odvést sanita. A pak Ā™íkal, Ā~e teprve v ten moment jeho Ā~ivot došel svého plného naplnĀ~ní... FRANTA BOUšKA